

ας, εκμυστηρεύσει του πόσου, τολμή και, προ πάντος, πορευτεί προς τη φαντασίωση, δηλ. προς το απωθημένο κομμάτι του «αμαρτωλού» εαυτού μας. Στην περίπτωση του Μολέσκη, το αντικείμενο έρωτας, δεν προσεγγίζεται διαφορετικά από το

μπάνιερ στην κουζίνα, που αργότερα
παίζει μαζί μας στους δρόμους...
πηγαίνει στις γιορτές και τα πανηγύρια μας...

Έλλης Παιονίδου ΚΛΕΨΥΔΡΑ

Στο ίδιο κλίμα, αλλά με εντελώς διαφορετική φόρτιση κινείται και η τελευταία ποιητική συλλογή της Έλλης Παιονίδου ΚΛΕΨΥΔΡΑ. Παρ' όλο που κι αυτή η συλλογή διακατέχεται, σε λιγότερο πάντως βαθμό, από μια ιδεολογιοποίηση του έρωτα, εντούτοις διαπερνάται από ένα αμιγές ποιητικό στοιχείο που τελικά κερδίζει τις εντυπώσεις. Και μιλάμε φυσικά για την αίσθηση του χαμένου χρόνου που λειτουργεί εντός μας σαν ερέθισμα αναπόλησης, εκμυστηρεύσης και αποκάλυψης, σαν στοιχείο αξιολόγησης της ζωής μας (η βασική προβληματική του Καβάφη). Έτσι, ο συναισθηματικός κόσμος του αναγνώστη, βρίσκει προσβάσεις επικοινωνίας αφού όλο, λίγο πολύ, κουβαλούμε μέσα μας, έστω σαν αδρανή αίσθηση, παρόμοια φορτία. Κι αυτή είναι, πιστεύουμε, η σημασία της ποίησης και ταυτόχρονα η γοητεία της. Να καταφέρει μέσα από την ατμόσφαιρα που πλάθει να επαναφέρει στην επιφάνεια τα αδρανή στοιχεία μιας άλλης διάστασης της ζωής μας. Η ποιητική συλλογή της Έλλης Παιονίδου, ως ένα μεγάλο βαθμό, το πέτυχε. Παραθέτουμε ένα από τα καλύτερα, κατά την γνώμη μας, ποιήματα από την ενότητα Επώνυμοι έρωτες.

Ορφέας - Ευριδίκη

*Όποιος και νάταν στη θέση του
θάστροφε το κεφάλι
γιατί τον καταδικάζετε;
Εκείνο το θρόϊσμα του πέπλου της
κι η ανάσα της
όλο αρώματα
ωσάν ακριβώς
στα κρυφά όνειρα μας
που συνωμοτικά τα διπλώνουμε
το πρωί στα σεντόνια.
Εκείνος τουλάχιστο ξέρει
πως την έχασε με δική του ευθύνη.*

Μάριος Διανέλλος ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ

Σε εντελώς διαφορετικό κλίμα κινείται η ποιητική συλλογή ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ, που είναι η πρώτη του νέου ποιητή Μάριου Διανέλλου. Όπως φανερώνει και ο τίτλος, ο Μάριος Διανέλλος, επιχειρεί μια «κατά μέτωπον» επίθεση στα κακώς κείμενα της κυπριακής κοινωνίας. Προσωπικά διαφωνούμε μ' αυτού του είδους την ποίηση γιατί πιστεύουμε πως η ποίηση γράφεται με λέξεις κι όχι με ιδέες. Αυτή η ποιητική συλλογή είναι σχεδόν ένα πολιτικό μανιφέστο γραμμένο με στίχους. Κι όμως ο νέος αυτός ποιητής εκεί που εγκαταλείπει την οργή και τη ρητορική του διάθεση και αφήνει τα συναισθήματα του να μιλήσουν, πετυχαίνει τέτοια ποιητικά αποτελέσματα που, τουλάχιστον, αποκαλύπτουν μια δυνατή φωνή ικανή να εξελιχθεί και να αποδώσει σωστή ποίηση. Τέτοιο είναι και το ποίημα της σελίδας 35 που παραθέτουμε πιο κάτω

*Μουσικές συνοδεύουν τις δύσκολες
τις μοναδικές σου όψεις
απλωμένες πάνω σε έγχρωμα χαρτιά,
βαμμένο το κορμί σου
σε ρούχο πένθιμο
χλωμή έκπληξη στο χαμηλόφωτο
ξεκίνημα,
με τα μακριά,
λεπτά,
βελούδινα,
αγαπημένα δάκτυλα
γιομάτα πάθος
για τη ζωή
το θάνατο
ιδανικά για τον έρωτα.*

(Και μια λεπτομέρεια. Το τυπογραφείο που έκδοσε το βιβλίο πρέπει να μάθει στοιχειώδη πράγματα για την έκδοση βιβλίων. Και πρώτ' απ' όλα ότι οι λευκές σελίδες αριθμούνται έστω κι αν δεν φαίνεται πάνω τους η αρίθμηση και άρα οι ζυγοί αριθμοί είναι πάντα στην αριστερή σελίδα).

Ημερολόγιο

K1.112

24.10.1782 Γεννήθηκε ο μεγάλος Ιταλός συνθέτης και βιρτουόζος του βιολιού Νικολό Παγκανίνι
24.10.1969 Ο μεγάλος Γάλλος θεατρικός συγγραφέας Σάρμουελ Μπέκετ τιμάται με το Νόμπελ Λογοτεχνίας για το 1969. Ο Μπέκετ γεννήθηκε στο Δουβλίνο το 1906. Είναι από τους σημαντικότερους συγγραφείς του θεάτρου του Παράλογου. Κυριότερα του έργα: «Περιμένοντας τον Γκοντό», «Το τέλος του παιχνιδιού», «Ω οι ευτυχισμένες μέρες», «Πρώτος έρωτας» κ.ά.
25.10.1825 Γεννήθηκε ο μεγάλος συνθέτης Γιόχαν

